

ASC-09-0021

U parnici između

██████████, privatna kompanija,

Priština,

koju zastupaju ██████████

i ██████████,

advokati iz Prištine

Tužilac/Žalilac

protiv

DP "██████████",

Priština, koje zastupa

Kosovska agencija za privatizaciju

tuženog

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Mr.sc.Sahit Sylejmani, sudije, o žalbi tužioca/žalioca na rešenje Sudskog veća PKVS od 18. marta 2009. godine, SCA-08-0068, nakon većanja održanog 11. oktobra 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE

- 1. Žalba se odbija kao nedopustiva.**
- 2. U vezi sa žalbom, tačka II rešenja Sudskog veća od 18. marta 2009. godine, SCA-08-0068, poništava se.**
- 3. Žalilac je dužan da Posebnoj komori plati sudske takse u iznosu od 60,-- evra.**

Pravno obrazloženje:

Posebna komora je dana 20. novembra 2007. godine uputila Opštinskom sudu u Prištini tužiočevu tužbu za prava vlasništva SCC-07-0424, koja je podnesena 18. oktobra 2007. godine,.

Svojim rešenjem od 16. aprila 2008. godine, Cr.88/08, Opštinski sud u Prištini obustavio je postupak, pozivajući se na obaveštenje Kosovske povereničke agencije (KPA) od 7. septembra 2007. godine, tvrdeći da je likvidacija tuženoga započeta 25. jula 2007. godine.

Osporenim rešenjem od 18. marta 2009. godine, SCA-08-0068, Sudsko veće PKVS odbilo je tužiočevu žalbu i potvrdilo je rešenje Opštinskog suda u Prištini od 16. aprila 2008. godine, Cr.88-08 (tačka I), dalje ističući da žalba može da bude podnesena (Žalbenom veću PKVS) "u roku od jednog meseca" (tačka II). Rešenje je uručeno 29. aprila 2009. godine advokatu [REDACTED], dok je advokatu [REDACTED] uručena 7. maja 2009. godine.

U svojoj žalbu koja je podnesena 11. juna 2010. godine (od strane [REDACTED]), tužilac/žalilac tražio je da se ovo rešenje poništi.

Žalba treba da bude odbijena kao nedopustiva.

Shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 rešenje Sudskog veća PKVS može da ospori Žalbeno veće PKVS u roku od 30 (trideset) dana od prijema rešenja (ASC-09-0096, ASC-10-0012 i druga).

Suprotno ovoj odredbi, član 59.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 određuje da "Žalba mora da bude podnesena Specijalnoj komori u roku od dva meseca od uručjenja presude stranci koja podnosi žalbu". Međutim, član 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 prevladava kao norma višeg ranga. Prema tome, delokrug primene člana 59.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ograničen je na slučajeve koje ne obuhvaća član 9.5 Uredbe UNMIK-a.

Član 20.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 tvrdi da rok propisan Uredbom UNMIK-a 2008/4 treba da bude izračunat na sledeći način: Kad je period izražen u danima, treba da bude izračunat od trenutka nekog događaja (ovde: uručenje rešenja), dok dokada je taj događaj nastupio netreba da bude uračunat u odnosni period (usporedi član 112 [1] Zakon o parničnom postupku, Službeni List 4-77-1478 i drugi SFRJ, koji prati isti model).

Ukoliko se stranka odluči da ima više od jednog zastupnika, prvo uručenje jednom od njih je odlučujuće za izračunavanje roka za podnošenje žalbe.

Osporeno rešenje uručeno je advokatu [REDACTED] 29. aprila 2009. godine, a advokatu [REDACTED] 7. maja 2009. godine. To znači da je period od 30 (trideset) dana završio 29. maja 2009. godine. Žalba je uručena 11. juna 2010. godine, prema tome prekasno (vidi ASC-09-0096, ASC-10-0012 i drugi). Pored toga, čak i ako se računa od datuma uručenja advokatu [REDACTED] [REDACTED] žalba bi bila neblagovremena.

Kao rezultat, neblagovremena žalba mora da bude odbijena kao nedopustiva, bez ulaženja u njenu suštinu.

Tačka II osporenog rešenja mora da bude izbrisana u slučaju žalbe, pošto uputstva za podnošenje žalbe citiranjem zakona, bez ikakve diskrecije od strane suda, nisu rešenja koja trebaju da budu navedena u izreci. Takvi podaci mogu da budu dati unutar pravnog obrazloženja ili – radije – mogu da budu priloženi samo uz rešenje, ali ne mogu da budu deo njega (vidi ASC-09-0075, ASC-09-0108, ASC-10-0023, ASC-10-0036, i dr). Pored toga, već je istaknuto da je rok za podnošenje žalbe 30 (trideset) dana, a ne jedan mesec, kao što je napravnino istaknuto u osporenom rešenju.

Prema članu 11 Uredbe UNMIK-a 2008/4 i članu 66 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Sudsko veće mora da odluči o raspoređivanju troškova u prvostepenom postupku, a Žalbeno veće – kada konačno odlučuje o predmetu – o raspoređivanju troškova u oba postupka.

Na osnovu člana 57.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 Posebna komora izdala je Dodatna pravila postupka u vezi sa sudskim taksama. Koji glase:

Član 10 Administrativnog uputstva o ujednačavanju sudskih taksa br. 2008/2 Sudskog saveta Kosova od 27/11/2008 u vezi sa Taksenim taksama se ovim – uz određene karakteristike – proglašava se primenjivim za sudske postupke pred PKVS.

Član 10.9 do člana 10.23 su – mutatis mutandis – primenjivi za žalbene postupke pred Sudskim većem i pred Žalbenim većem.

Kao pojašnjenje, član 10.11 je takođe primenjiv za postupak koji se primenjuje u slučaju žalbe na drugostepena rešenja Sudskog veća.

(...)

Ova pravila stupila su na snagu 30. juna 2010. godine, izmenjujući i dopunjujući Dodatna pravila postupka u vezi sa Sudskim taksama od 10. marta 2010. godine.

Ona takođe obuhvataju i primenjuju se na sve postupke PKVS od 1. januara 2010. godine, prema potrebi, i važe do 31. decembra 2010. godine.

Sudske takse u oba postupka sastoje se sa jedne strane od takse za podnošenje podnesaka, i sa druge strane od takse za izdavanje rešenja.

Pošto je rešenje u prvostepenom postupku izdato pre dana kada su gorenavedena pravila stupila na snagu, ovde se jedino trebamo baviti sudskim taksama za žalbene postupke:

Iznos takse za podnošenje žalbe kao što je određeno članom 10.11 Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova (ADJ) br. 2008/2 o Ujednačavanju sudskih taksa je 30,--evra.

Član 10.15 ADJ utvrđuje da za rešenja kojima se tužbe odbijaju (kao nedopustive) treba da se plati jedino polovina takse kao što je određeno članom 10.1 ADJ (prema kojem se sudske takse zasnivaju na vrednosti tužbe), što iznosi najviše do 30,-- evra. Ovo se takođe odnosi na rešenja u drugostepenom

postupku (član 10.21 ADJ odnosi si se na članove 10.12 do 10.18 ADJ). Član 10.15 u vezi sa članom 10.21 pokriva drugostepena rešenja odbijajući žalbe kao nedopustive, kao i rešenja o žalbama na prvostepena rešenja koja ne dotiču meritum predmeta.

Prema članu 10.1 u vezi sa članovima 10.15 i 10.21, sudska taksa iznosi 30,-- evra, ukoliko se ne dokaže da je vrednosti tužbe manja (tužilac u prvostepenom postupku, i žalilac u drugostepenom postupku).

U ovom slučaju, nije dokazano da je vrednost tužbe ni u prvostepenom niti u drugostepenom postupku vrednost manja. Prema tome, sudska taksa za rešenje u drugostepenom postupku iznosi 30,-- evra.

Ukupno, za žalbene postupke primenjivaće se sledeće sudske takse:

Taksene tarife član 10.11 (podnošenje žalbe)	30 evra
Taksene tarife član 10.15 u vezi sa članom 10.21 i 10.2 (rešenje u drugostepenom postupku)	30 evra
Ukupno	60 evra

Ove sudske takse snosiće žalilac.

Richard Winkelhofer, EULEX predsedavajući sudija _____

Torsten Koschinka, EULEX sudija _____

Mr.sc.Sahit Sylejmani, sudija _____

Tobias Lapke, EULEX upisničar _____